Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Vendégek, Tisztségviselők! Kedves Kollégák!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem nevében köszönthetem Önöket a Magyar Tudomány Napja Erdélyben jubileumi, huszonötödik fórumán.

Engedjék meg, hogy egy számmal kezdjem. A huszonöt matematikus szemmel nem azért érdekes, mert kerek. Azért érdekes, mert ez a legkisebb négyzetszám, amely két másik pozitív négyzetszám összege: kilenc meg tizenhat. Talán egy tudományos jubileumhoz is illik ez a matematikai különlegesség.

Huszonöt év alatt egy rendezvénysorozatból hagyomány lett. Évről évre előadások százai, új gondolatok és szakmai találkozások gazdagítják az erdélyi magyar tudományos életet. Minden novemberben egy közös fórumon találkoznak kutatók, oktatók, doktoranduszok és érdeklődők, Kolozsvártól Csíkszeredáig, a természettudományoktól a társadalomtudományokig. Ez nem magától történt. Kitartó, sokszor láthatatlan szervezőmunka áll mögötte. Ezért szívből gratulálok az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek, vezetőinek, szakosztályainak és minden munkatársának, akik megteremtik ezt az ünnepet.

De miért különösen fontosak ma az ilyen tudományos találkozások?

A mesterséges intelligencia ma számol, összefoglal, szöveget generál, statisztikát elemez, és egyre gyakrabban bizonyításokat is készít. Ha megkérdezem egy matematikai tételről, kapok egy bizonyítást. A történész forráselemzést kap tőle, a jogász érvelést, a biológus vagy az orvos adatértelmezést. Ezek a válaszok néha pontosak. Néha hibátlannak látszanak, mégis hibásak. A kettő megkülönböztetéséhez minden tudományterületen ugyanaz kell: a felhalmozott tudás, a szakmai tapasztalat és a kritikus gondolkodás.

A tudomány azonban nem ér véget a felismerés pillanatában. Szüksége van azokra, akik megértik, ellenőrzik, vitatják és továbbviszik az eredményeket.

Bolyai János itt, Kolozsváron született. Az Appendix évtizedekig szinte visszhang nélkül maradt. Pedig egy korszakalkotó matematikai felismerésről beszélünk. Egy eredményből nem pusztán attól lesz közös tudás, hogy valaki leírja. Attól lesz, hogy mások elolvassák, megértik, vitatkoznak vele, és továbbépítik. Erre valók az ilyen találkozások.

Kívánom, hogy a mostani fórum előadásai, vitái és beszélgetései adjanak új ötleteket és új együttműködéseket, a fiatal kutatóknak pedig olyan mintát, amelyet a következő huszonöt évben továbbvihetnek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!